

czwartek, 06.03.2025

Środa Popielcowa 2025

Trzy rzeczy podpowiada nam ta ewangelia odnośnie modlitwy:

- „...*wejdź do swej izdebki...*”, czyli znajdź takie miejsce, gdzie możesz być sobą, gdzie możesz być prawdziwy, gdzie nie musisz bać się być prawdziwym. Znajdź takie miejsce, gdzie możesz popłakać i powiedzieć Bogu, jakie cierpienie dzisiaj przygniata Ciebie.
- „...*zamknij drzwi...*”, aby nikt w tę Twoją przestrzeń spotkania z Bogiem nie wszedł. Czasami trzeba przymknąć za sobą drzwi, aby pozostać na chwilę samemu. Nie ma to być ucieczka, ale świadoma decyzja – decyzja, że teraz potrzebuję spotkania z Bogiem i z samym sobą. Mnóstwo mamy spotkań z ludźmi w ciągu dnia, a czasami tak trudno spotkać siebie w tym wszystkim. Zamknij czasami te drzwi, aby na Twoją modlitwę nie weszły: gniew, żal, złość, żal do całego świata, ale by pozostała miłość do Jezusa i nadzieja.
- „...*módl się do Ojca twego...*” – to jest Twój Ojciec i tylko Twój; jesteś dla niego najcenniejszy(a). Twój Ojciec jest w ukryciu, ale to nie oznacza, że Bóg chowa się przed tobą. Jest ukryty w ciszy i głębi twego serca, może nigdy Boga tam nie szukałeś. To czas Wielkiego Postu jest dobry ku temu, aby tam zacząć odnajdywać Boga.

To wejście do swojej „izdebki” to również przestrzeń w której możesz rozważać tajemnicę krzyża, cierpienia Jezusa Chrystusa. Podczas piątkowych Dróg Krzyżowych o godz. 19.00 będziemy odkrywać, co w tej mojej izdebce jest. Jesteś ciekawy, co jest za tymi drzwiami? Bóg też. Co jest w twojej izdebce? Co tam znajdziesz, gdy szerzej uchylisz drzwi? Samotność, porzucone obrączki, włączony telewizor, niewygaszony komputer, zarobione pieniądze, bałagan (który jest znakiem twojego zmęczenia), echo krzyków przemocy, puste butelki po browarze, zdjęcia tych, którzy odeszli, USG utraconego dziecka, a może różaniec, książeczka do modlitwy, wspomnienia, listy, obrusy po mamie. Co masz nadzieję tam znaleźć? Rozważając stacje Drogi Krzyżowej na podstawie siedmiu grzechów głównych, będziemy przekraczać „drzwi naszej izdebki”. Na każdym nabożeństwie będziemy dokładać do naszej izdebki przedmioty, które będą wyrażały to, co przeżywamy, to co kryje się w nas.

„Wejść po nadzieję” – to jest zaproszenie, że na modlitwie możesz odnaleźć sens każdego cierpienia, że ta nadzieja rodzi się w spotkaniu! W spotkaniu z Bogiem! „Izdebka” w naszym kościele to jest symboliczne miejsce dla tych, którzy mają odwagę poznać prawdę o sobie i spotkać siebie, zobaczyć siebie oczyma Boga i nawrócić swoje serce.